

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, będący urzędnikiem w grupie zaszerogowania A5, stopień 03, w piśmie z dnia 1 sierpnia 2003 r., na trzy miesiące przed końcem urlopu z przyczyn osobistych (CCP) trwającego od dnia 1 października 2002 r. do dnia 31 października 2003 r., wyraził zamiar nieprzedłużania tego urlopu. W dniu 24 listopada 2006 r. skarżący wniósł do organu powołującego po pierwsze o przywrócenie go do służby na pierwsze z brzegu wakuujące stanowisko w jego grupie zaszerogowania i po drugie o naprawienie szkody, którą poniósł w związku z nieprzywróceniem go do służby w wyniku błędów popełnionych przez Komisję, które to przywrócenie do służby w charakterze administratora stało się możliwe dopiero poczynawszy od dnia 16 września 2007 r.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi w szczególności naruszenie art. 40 regulaminu pracowniczego, art. 4 i następnych decyzji Komisji z dnia 5 września 1988 r., mających zastosowanie na końcu CCP skarżącego i art. 8 nowej decyzji Komisji z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie CCP, która weszła w życie w dniu 1 maja 2004 r.

Ponadto skarżący podnosi, że decyzja Komisji o nieprzywróceniu go do służby jest całkowicie pozbawiona uzasadnienia.

Skarżący podnosi w szczególności, że powtarzanie błędów, które spowodowały doznanie przez niego poważnej szkody stanowi nękanie psychiczne w rozumieniu art. 12 a regulaminu pracowniczego.

W końcu skarżący stwierdza, że Komisja naruszyła art. 40 ust. 4 regulaminu pracowniczego oraz zasadę dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2007 r. — Wenning przeciwko Europolowi**(Sprawa F-114/07)**

(2007/C 315/91)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Rainer Wenning (Haga, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci G. Vandersanden, C. Ronzi)

Strona pozwana: Europol

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora Europolu z dnia 21 grudnia 2006 r. o nieprzedłużaniu umowy o pracę ze

skarżącym i jego reintegracji w Europolu od dnia 1 października 2007 r.;

- w rezultacie stwierdzenie nieważności formularzu rozwoju i oceny personelu, na którym została oparta zaskarżona decyzja;
- zasądzenie na rzecz skarżącego odszkodowania i zadośćuczynienia za krzywdę;
- obciążenie Europolu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzja o nieprzedłużaniu umowy o pracę ze skarżącym narusza obowiązek uzasadnienia, ponieważ nie wymienia przyczyn ją uzasadniających. Oparta została na nieważnym formularzu rozwoju i oceny personelu.

Sprawozdanie z oceny skarżącego zostało sporządzone z naruszeniem uregulowań dotyczących procesu rozwoju i oceny personelu Europolu (art. 28 regulaminu pracowniczego Europolu oraz wytycznych w sprawie rozwoju i oceny personelu) i zawiera wiele błędów w ocenie, które doprowadziły do błędu co do prawa.

Proces oceny, zamiast dokonania oceny pracy skarżącego, został wykorzystany przez jego przełożonych w celu rozwiązania z nim umowy o pracę. Stanowi to również nadużycie władzy.

Jedynym celem przełożonych skarżącego było nieprzedłużanie z nim umowy o pracę, bez względu na dobrą jakość jego pracy oraz to, że zapewniono go, że otrzyma lepszą ocenę niż w poprzednim roku, jeśli w dalszym ciągu będzie następować poprawa wyników pracy. Skarżący miał uzasadnione oczekiwania, że jego umowa o pracę zostanie zamieniona na umowę na czas nieokreślony lub co najmniej przedłużona.

Zaskarżona decyzja oraz okoliczności, w jakich została wydana również nie są zgodne z zasadą dobrej administracji i z obowiązkiem staranności, którego każda administracja musi przestrzegać wobec własnego personelu.

Zatrzymanie skarżącego jako pracownika Europolu byłoby zgodne zarówno z interesem służby jak i z interesem członka personelu. W istocie zadania, za które odpowiedzialny był skarżący będą w dalszym ciągu wykonywane. Skarżący niezmiennie przez lata wykazywał, że mógł je wykonywać dobrze, ku satysfakcji jego współpracowników oraz osób spoza Europolu.

Skarżący był dyskryminowany w porównaniu z innymi kolegami, którzy pracowali w ten sam sposób jak on, a uzyskali przedłużenie umowy o pracę.

Wreszcie skarżący wnosi o naprawienie poniesionej szkody oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w związku z zaskarżoną decyzją.